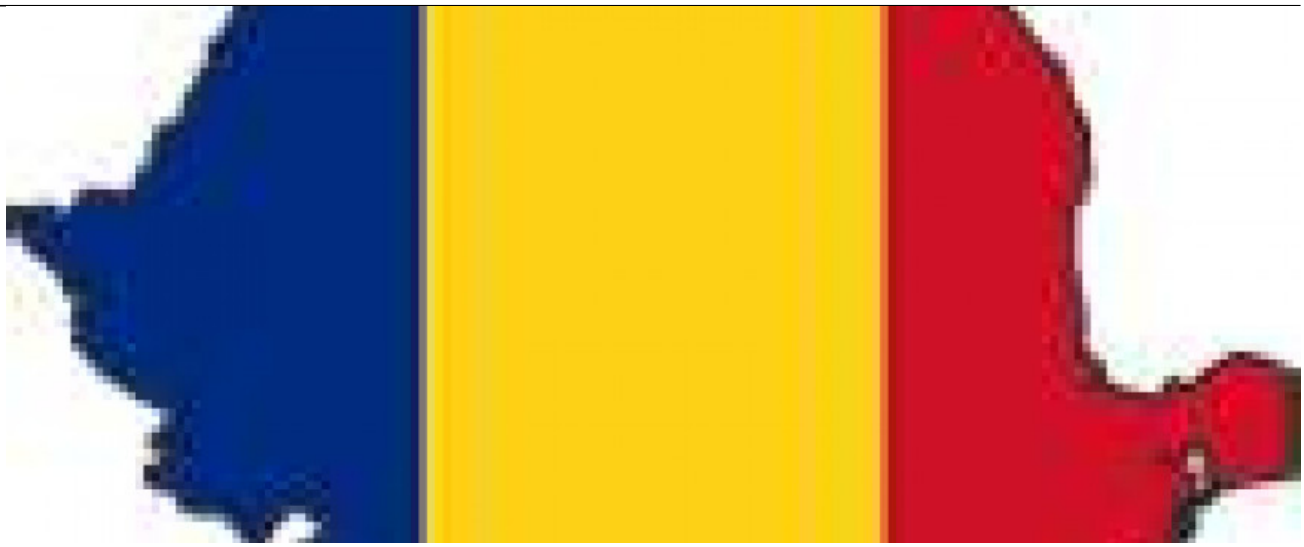

Bayer Zsolt: Érinthetetlenek

2010 július 08. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

1

Átlag: 1 (1 szavazat)

Mérték

Románia is bajban van, nagy bajban. Miképpen Görögország, Portugália, Spanyolország és Olaszország – bajban van itt már mindenki, hiszen egyre többet dolgoznak a népek egyre könyörtelenebb „versenyfeltételek” közepette, s a tengernyi munka eredménye a baj, amelynek nyomában ott liheg mindig a megszorítás.

„Szükség van megszorításokra, s ezt majd Orbán is kénytelen lesz belátni” – nagyjából így foglalható össze a vezérfonal, a mantra, a baloldali-liberális kiskáté.
S nem csak itt – mindenhol.

Például Romániában is. Így aztán a román kormány is a megszorítások útját kénytelen járni, többek között úgy, hogy 25 százalékkal csökkenti a közalkalmazottak fizetését. Imigyen a román jegybank elnökéét is. Illetve, csak hitték, hogy így lesz. Ugyanis az Európai Központi Bank a hír hallatán rosszallását fejezte ki, ha pedig az EKB a rosszallását fejezi ki, akkor tudjuk, nagy baj van. S a legszebb az egészben az EKB érvelése, amely így szól: „…ha a megtakarítást az ország adósságcsökkentésére fordítják, sérül a maastrichti szerz?dés, amely tiltja, hogy a központi bankok kormányzati kiadásokat finanszírozzanak”. Fenti érvelés a cinizmus, a pofátlanság alfája és ómegája…
Ám fenti hír és érvelés hallatán a hazai megmondóembereket elöntötték a gyönyör hullámai, s mindjárt megírták kárörvend? cikkeiket, amelyek szerint lám-lám, Orbán belebukik a jegybankelnök elleni „támadásba”, s nem fogja tudni Simor fizetését havi nyolcmillió alá szorítani.

S akik ennek örülnek, azok kivétel nélkül baloldalinak vallják magukat. S ebben a világnézetben egyszer? minden: megszorítani muszáj, a megszorítások mindenkire érvényesek, kivéve a jegybankelnökökre.

A fenti világképbe tökéletesen belesimul Simor András érvelése, aki meghallván fizetése csökkentésének tervét, így sóhajtott fel: ?t nem a pénz érdekli, de hát a szerz?dés az szerz?dés, s azt be kell tartani.

Fenti mondat önmagában tökéletes és kikezdhetetlen, mint egy Chopin-mazúr… Mindössze annyi hibája van, hogy ebben az országban érvényes szerz?dések ezreit nem tartják be, s teszik ezt naponta. Gondoljunk csak az épít?ipari körbetartozásokra, vagy arra, hogy a Megyeri hidat felépít? alvállalkozóknak is mind volt érvényes szerz?désük. És nem kaptak a munkájukért egy büdös vasat sem. Hja, kérem… Nem lehet mindenki Simor András…

„Valaki megrágalmazhatta Joseph K.-t, mert soha semmi rosszat nem tett, reggel letartóztatták.”
Ezzel a mondattal kezd?dik Kafka A per cím? m?ve. A huszadik századi irracionalizmus és iszonyat regénye.

Ha Kafka feltámadna és elj?ne közénk, biztosan írna nekünk valamit. Kénytelen lenne megírni a 21. század irracionalizmusát és iszonyatát.

Valahogy így: Joseph K. kölcsönt vett fel A Banktól. Húszmillió forintot. Joseph K. akkurátus és kicsit talán kényszeres ember volt, mert törleszt?részleteit kínos pontossággal fizette, mindig a megjelölt határid? el?tt egy nappal. Öt év után levelet kapott A Banktól, hogy tartozása immáron huszonnégymillió forint…

Ez ma: szikár valóság. Tényközlés. Ma ebb?l épül a világ. Millió és millió Joseph K. kapja meg ezt a levelet, s mellé a megszorítások kényszerét. Aztán öngyilkos lesz vagy kilukad a gyomra vagy rákot növeszt – vagy csinálja tovább. Egyre reménytelenebbül. Mert a szerz?dés az szerz?dés. A Joseph K.-é is meg a jegybankelnököké is.

A józan paraszti ész és az elemi igazságérzet neve pedig újabban: populizmus.

Aminek el?bb-utóbb gy?znie kell.
Bayer Zsolt, magyarhirlap.hu

Ajánló